

Het Nederlands Genootschap van Burgemeesters reageert op een mogelijk woonverbod voor moordenaars en zedendelinquenten in zeven punten:

1. Het is voor slachtoffers en nabestaanden afschuwelijk om na een ernstige misdaad het leven voort te zetten en zin te geven. "Tijd heelt alle wonden", maar voor direct betrokkenen is dat natuurlijk niet zo. Het is dan ook ernstig wanneer nabestaanden in hun woonomgeving geconfronteerd worden met de plegers van misdaden tegen hun dierbaren.
 2. Daarom moeten alle betrokkenen het proces van de terugkeer van ex-gevangenen zorgvuldig begeleiden. Dat betekent tijdig informeren van burgemeesters, contact met slachtoffers/nabestaanden, begeleiding door reclassering, resocialisatie, etc. In dat proces moeten zeker de belangen van nabestaanden worden meegenomen.
 3. In 2015 hebben het OM, Reclassering NL, VNG en het genootschap afspraken gemaakt over de terugkeer van (zedend)delinquenten. Basis is dat delinquenten in principe terugkeren naar de eigen woonplaats. Als terugkeer naar de eigen woning niet lukt, dan wordt gekeken of elders in de gemeente woonruimte gevonden kan worden. Dat is een zorgvuldig proces waarbij altijd maatwerk is geboden. Als het door omstandigheden binnen de gemeente niet lukt, dan wordt in uitzonderlijke gevallen naar een duurzame oplossing elders in de regio gezocht. Niemand is gebaat met een 'rondtrekkend circus' van ex-gedetineerden. Kans op recidive is dan ook groter.
 4. Afspraak in 2015 is ook dat OM en reclassering de lokale dimensie meer laat meewegen in het strafproces. OM en reclassering moeten daarom ook bij de burgemeester advies en informatie inwinnen over de lokale omstandigheden. Zij kunnen die dan meewegen in strafeis en voorwaarden voor vrijlating.
 5. De burgemeester is er niet om recht te spreken en om straffen op te leggen. Dat is aan de rechter. De burgemeester is er voor de zorg voor de veiligheid en voor de handhaving van de openbare orde. Het gaat dan om de veiligheid van iedereen: van de slachtoffers en nabestaanden, van de omgeving, maar ook van de teruggekeerde delinquent en diens gezin.
 6. In dat kader moet je de gebieds- en contactverboden van de burgemeester zien. De burgemeester moet zeker oog hebben voor de omstandigheden van slachtoffers, nabestaanden en de buurt. Dat moet hij overbrengen naar de instanties die erover gaan: OM, rechterlijke macht en reclassering.
 7. De burgemeester is bestuurder en kan alleen maar bestuurlijke maatregelen opleggen. Die zijn er altijd op gericht om de openbare orde te herstellen. Per definitie gaat het daarom om tijdelijke maatregelen. Een levenslang verbod kan daarom nooit als bestuurlijke maatregel. Als de wetgever een dergelijk levenslang omgevingsverbod wil, dan moet men naar het strafrecht kijken en niet naar het bestuursrecht.
-